Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ”EU:s utvinningsindustri (utom energiproduktion)”

(2009/C 27/19)

Den 17 januari 2008 beslutade Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att i enlighet med artikel 29.2 i arbetsordningen utarbeta ett yttrande på eget initiativ om

”EU:s utvinningsindustri (utom energiproduktion)”.

Rådgivande utskottet för industriell omvandling, som svarat för beredningen av arbetet, antog sitt yttrande den 24 juni 2008. Föredragande var **Dumitru Fornea** och medföredragande var **Ion Pop**.

Vid sin 446:e plenarsession den 9–10 juli 2008 (sammanträdet den 9 juli) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 135 röster för, 1 röst emot och 10 nedlagda röster.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 De viktigaste beståndsdelarna i en tryggad råvaruförsörjning i framtiden Europa är följande: **inhemska tillgångar, internationella tillgångar, kapacitetsuppbyggnad och effektivt utnyttjande av resurserna**.

— när det gäller den **inhemska tillgången** till råvaror bör politiken i ett integrerat arbetssätt ta hänsyn till industrin, miljöpolitiken och fysisk planering. Bästa praxis på området bör utvidgas till nya potentiella områden. Tillgången till inhemska resurser i medlemsstaterna bör uppmuntras genom att tillhandahålla den nödvändiga jämvikten mellan miljöhänsyn och industriell utveckling, samt harmoniserade stimulansåtgärder för utveckling och skydd i samband med utvidgad användning av befintliga utvinningsplatser och öppnandet av nya, där dessa är dels ekonomiskt och socialt försvarbara och önskvärda, dels miljömässigt hållbara,

— globaliseringens konsekvenser för den **internationella tillgången** till mineraler bör utredas grundligt av EU och medlemsstaterna i de fall då import av råvaror från länder utanför EU dominerar. EU:s miljönormer och sociala normer bör också beaktas när investeringspolitiken utarbetas och i samband med industriell omlokalisering. Tillgången till råvaror bör säkerställas för europeiska användare och EU:s strategiska beroende minskas,

— **kapacitetsutbyggnaden** inom den europeiska icke-energirelaterade utvinningsindustrin står inför en lång rad utmaningar, t.ex. administrativa hinder, behovet av att förbättra sektorns image, behovet av kvalificerad arbetskraft, förvaltningsteknik, utbildning och fortbildning,

— **förbättrad effektivitet** i resursutvinningsprocesserna är beroende av framsteg inom andra sektorer som är aktiva både inom mineralutvinning och på andra områden, och kräver samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

1.2 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta utifrån följande rekommendationer (i punkt 3.2 redovisas rekommendationerna i detalj):

— **bättre lagstiftning** genom förbättrade rättsliga ramar och tillståndssystem; utbyte av bästa praxis i planeringspolitiken; reducering av den administrativa bördan i samband med utfärdande av tillstånd; underlättande av prospekteringsverksamhet; främjande av hållbar utveckling i samband med en utvidgad utvinning och säkrande av mineralfyndigheter ([1]),

— **stärka förenligheten mellan** utvinning och miljöskydd genom att utvidga bästa praxis i och runt Natura 2000; förespråka närhetsprincipen i fråga om transporter för att minska nedsmutsning och kostnader samt för att öka råvarutillgången ([2]),

— **stärka kunskaperna i fråga om mineraler** på EU-nivå genom att skapa geologisk kapacitet inom EU och ett europeiskt informationssystem för mineralresurser på grundval av medlemsstaternas nationella geologiska undersökningar.

2. Överblick över sektorn

2.1 Mineraler är en central förutsättning för utvecklingen och därmed för vår livskvalitet och skapandet av hållbara samhällen. Mineraler utom energimineraler ([3]) är grundläggande material i vårt dagliga liv: Ett hus innehåller upp till **150 ton mineral**, i cement, lera, gips, kalciumkarbonat, kompositmaterial, glas, färg, keramik, takpannor och flera ton metaller. En bil innehåller upp till **150 kilo mineral** i form av gummi, plast, glas och mer än **ett ton metall**. Målarfärg och papper består till **50 %** av mineraler, och glas och keramik utgörs upp till **100 %** av

([1]) I punkt 3.2.1 redovisas rekommendationerna i detalj.
([2]) I punkt 3.2.2 redovisas rekommendationerna i detalj.
([3]) I SEK(2007) 771 klassificeras mineraler utom energimineraler som metalliska mineraler (koppar, järn, silver osv.), industrimineraler (salt, fältspat, kaolin osv.) och byggnadsmineraler. Enligt IP/07/767 är Europas möjligheter att bli självförsörjande genom inhemsk utvinning mycket begränsade när det gäller metalliska mineraler. Som exempel kan nämnas att 177 miljoner ton metalliska mineraler importerades till EU 2004, till ett totalt värde av 10,4 miljarder euro, vilket kan jämföras med EU:s produktion på cirka 30 miljoner ton.

mineraler ([4]). Genom mineralplanering säkerställs att samhällets och ekonomins behov samt konsekvenserna av utvinning och bearbetning på människor och miljö förvaltas på ett integrerat sätt med beaktande av utvinningsplatsens livscykel från det att utvinningen inleds till det att anläggningen stängs, inbegripet hanteringen efter stängning. Mot bakgrund av globaliseringen och den ökade konkurrensen på råvarumarknaden ökar gruvsektorns strategiska värde oavbrutet. Europa är världsledande när det gäller utvinningsteknik, men denna position måste befästas med tanke på den framtida utvecklingen.

2.2 I dag är 70 % av den europeiska tillverkningsindustrin beroende av ämnen som utvunnits genom gruvdrift. Samtidigt står EU-27 inför en storskalig omstrukturering av gruvindustrin i kombination med stadigt ökande metallpriser på den globala marknaden. För att kunna hantera denna tendens måste den europeiska industripolitiken beakta att försörjningstrygghet och efterfrågan på råvaror bör väga tyngst i en situation med fria marknadskrafter.

2.3 Den europeiska icke-energirelaterade utvinningsindustrin **sysselsätter 295 000 personer** i cirka **18 300 företag**, däribland många småföretag, och har en omsättning på **45,9 miljarder euro** ([5]). Sektorn främjar miljömässigt ansvar och hållbar utveckling genom sina medlemsorganisationer, och respekterar principen om företagens sociala ansvar.

2.4 Många européer inser inte gruvdriftens betydelse, men i framtiden kommer Europas möjligheter till hållbar tillväxt att i stor utsträckning vara beroende av ämnen som utvinns lokalt, samtidigt som den stora efterfrågan på mineraler från länder som Kina och Indien riskerar att allvarligt påverka EU:s försörjningstrygghet ([6]). Globalt sett kommer dessa regioner att försäkra sig om merparten av råvarutillgångarna och de ekonomiska resurserna, vilket kommer att resultera i industriell omstrukturering och en omfördelning av investeringarna på internationell nivå.

2.5 EU:s energipolitik för Europa och integrerade politik vad avser gruvdrift är viktiga strategiska beståndsdelar i arbetet med att hantera globalisering och klimatförändringar. Detta konstaterades redan när det europeiska projektet inleddes ([7]). Eftersom medlemsstaterna har åtagit sig att stödja EU:s ansträngningar för att främja förnybar energi och rationell energianvändning, är det viktigt att inse att detta endast kan uppnås om de europeiska industrierna har säker tillgång till icke-energirelaterade mineraler, i synnerhet de grundläggande och högteknologiska metaller och mineraler som är centrala för en "grön ekonomi". Ändrade beteendemönster, energieffektivitet och förnybara energikällor har resulterat i mer teknik och ökad FoU-verksamhet. Det är ett erkänt faktum att teknisk utrustning innehåller stora mängder metaller, varav en stor del är sällsynta och dyrbara metaller, och vi måste inse att dessa är nästan obefintliga i Europa ([8]).

2.6 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén välkomnar kommissionens förslag att offentliggöra ett meddelande under 2008 om förbättrad hållbar tillgång till råvaror. I meddelandet bör kommissionen rekommendera genomförbara, realistiska och nyttiga åtgärder som ger industrin möjlighet att få förbättrad hållbar tillgång till resurser. Detta är särskilt viktigt eftersom industrin står inför stora utmaningar när det gäller tillgången:

— minskad tillgång till lättillgängliga fyndigheter som lämpar sig för utvinning av mineraler, som ett resultat av otillräcklig eller kortsiktig fysisk planering eller otillräckligt utnyttjande av geologiska kunskaper,

— stor administrativ börda och höga administrativa kostnader för utvinningstillstånd på grund av extra bestämmelser och tidskrävande preliminära studier,

— svårigheter att erhålla utvinningstillstånd, både för nya stenbrott och nya utvinningsanläggningar och för utbyggnad av redan befintliga anläggningar.

2.7 EESK uppskattar bidraget från kommissionens sakkunniga i kommissionens arbetsdokument *"Analysis of the competitiveness of the non-energy extractive industry in the EU"* ([9]) och understryker att Europa fortfarande har begränsade möjligheter att bli självförsörjande genom inhemsk utvinning av metalliska mineraler, trots EU:s utvidgning.

2.7.1 Det går att förbättra försörjningstryggheten för de europeiska industrierna genom ytterligare stora investeringar inom gruvsektorn i de av de nya medlemsstaterna som har den geologiska potentialen, genom att använda och förbättra EU:s befintliga stödmekanismer.

2.7.2 Stora mineralresurser finns tillgängliga i de östeuropeiska länderna där den geologiska strukturen alltid har möjliggjort gruvdrift. I dessa nya EU-länder har emellertid sektorn varit underfinansierad från statens sida, vilket innebär att situationen i dag inte återspeglar den verkliga potentialen hos den icke-energirelaterade utvinningsindustrin. Mot den bakgrunden är det viktigt att privat kapital investeras i dessa utvinningsbolag så att man tillhandahåller de ekonomiska resurser som hittills i första hand staten har stått för.

([4]) Euromines.
([5]) Eurostat.
([6]) "China's commodity hunger. Implications for Africa and Latin America" – Deutsche Bank Research.
([7]) Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, undertecknat 1951.
([8]) Detta konstaterades i den fjärde rapporten från högnivågruppen för konkurrenskraft, energi och miljö, den 27 november 2007 och vid G8-toppmötet i Heiligendamm den 6–8 juni 2007. Högnivågruppen för konkurrenskraft, energi och miljö utgör en plattform för att befästa det politiska åtagande som krävs för att lansera en sammanhängande strategi för att underlätta tillgången till råvaror.
([9]) SEK(2007) 771, ej översatt till svenska.

2.7.3 För att kunna säkra råvarutillgången för den europeiska industrin och stärka dess konkurrenskraft är det viktigt att säkerställa lika konkurrensvillkor när det gäller hållbar tillgång till mineralresurser. Dessa problem måste lösas på hög nivå med ett övergripande arbetssätt som omfattar en lång rad politikområden, t.ex. handel, utveckling, energi, infrastrukturer och transport, näringslivs- och konsumentpolitik.

2.7.4 Utvinningsindustrin samspelar med en rad andra branscher, till exempel företag som tillhandahåller teknik och maskiner, forskning, konsulttjänster, ekonomiska tjänster och miljötjänster osv. ([10]). Av detta skäl ger utvinningsverksamheten i snitt fyra gånger så många indirekta arbetstillfällen som direkta arbetstillfällen i den region där den äger rum. Den regionala tillväxtpotentialen är mycket stor, i synnerhet i områden där den ekonomiska utvecklingen i övrigt är svag.

2.7.5 Kommittén uppmanar kommissionen att undersöka bästa praxis och modellverksamhet i medlemsstaterna för att kunna utveckla och föra fram sådana metoder på EU-nivå genom att ta hänsyn inte bara till tekniska frågor utan också till medlemsstaternas erfarenheter av att organisera geologiska undersökningar och förvalta brott och gruvor för mineralutvinning ([11]).

På internationell nivå har ett projekt för fördelning av resurser utvecklats ([12]). Det innehåller vägledning och fallstudier om hur de bästa mineralresurserna kan användas för ekonomisk utveckling. En sådan fallstudie skulle också kunna tas fram inom EU.

3. **Viktiga faktorer och rekommendationer i fråga om den framtida råvaruförsörjningen**

3.1 *Inhemsk tillgång*

3.1.1 Den begränsade tillgången till resurser, den stora administrativa bördan och de ökade kostnaderna för att söka tillstånd har resulterat i minskade investeringar i den icke-energirelaterade industrisektorn i EU – också i områden med stor efterfrågan. En europeisk stödpolitik för råvaruförsäljning måste beakta industri- och miljöpolitiken samt den fysiska planeringen för att kunna säkerställa bättre samordning mellan de nationella befogenheterna på planeringsområdet och den EU-politiska nivån.

3.1.2 Vissa nationella initiativ för mineralplanering för lokalsamhällen och lokala myndigheter kan användas som goda exempel på hur man på ett integrerat sätt kan hantera samhällets och ekonomins behov av mineraler och samtidigt konsekvenserna av utvinning och bearbetning på människor och miljö.

3.2 EESK uppmanar kommissionen att lägga fram följande rekommendationer i det kommande meddelandet:

3.2.1 Bättre lagstiftning och förbättrade tillståndssystem genom följande åtgärder:

— förbättrad politik för mineralplanering genom utbyte av goda metoder i kommissionens grupp för råvaruförsörjning ([13]). Detta gäller särskilt dels utnyttjandet av de geologiska undersökningarna och deras sakkunskap och kunskap om fyndigheter, dels samråd med de operatörer som redan finns på plats i de områden som berörs av planering avseende infrastruktur och miljöskydd,

— utveckling av ett *one-stop-shop*-system (en enda kontaktpunkt för alla de parter som deltar i förfarandet för utfärdande av tillstånd och som är i stånd att bedöma ekonomiska, sociala och miljömässiga frågor) för att förbättra förfarandena i samband med den fysiska planeringen och tillståndsgivningen. Utvecklingen av ett sådant system faller under de olika medlemsstaternas befogenheter,

— underlätta prospektering genom att uppmuntra sådan verksamhet i Europa med hjälp av bättre nationell lagstiftning genom att

  — tillhandahålla incitament till företag i sektorn för prospekteringsverksamhet,

  — stärka besittningsrätten för prospekteringsmark för att öka investerarnas förtroende,

  — minska den tid som krävs för att köpa mark som ska prospekteras,

  — genomföra kampanjer för att uppmuntra etableringen av prospekteringsföretag och att locka prospekteringsföretag utanför EU att arbeta inom EU ([14]),

— underlätta prospektering och utvinning genom att se över befintlig lagstiftning och säkerställa bättre genomförande genom effektivare processer och tidsgränser,

— säkerställa enhetligt genomförande när det gäller att förena naturskyddsmål med utvinning av mineralresurser,

([10]) I modern gruvdrift är till exempel finansiella tjänster mycket viktiga för gruvans utveckling. De finansiella produkterna skiljer sig åt beroende på vilken fas gruvan befinner sig i: undersökning, genomförbarhetsstudier, utvecklingen av gruvan, drift, stängning av gruvan.

([11]) Se fallstudier från Finland, Sverige, Storbritannien och andra europeiska länder.

([12]) Initiativet lanserades 2004 av *International Council on Mining and Metals*. Målet är att ta fram god politisk praxis för investeringar i gruvdrift och metaller på nationell och regional nivå samt företagsnivå i utvecklingsländer.

([13]) Gruppen för råvaruförsörjning är en grupp som består av företrädare för aktörerna, bl.a. industrin, icke-statliga miljöorganisationer, fackföreningar, medlemsstaterna och kommissionen.

([14]) Enligt metallekonomigruppens (Metals Economic Group) 18:e årliga utgåva av *Corporate Exploration Strategies* har de höga råvarupriserna ökat prospekteringen efter andra metaller än järn till totalt 10,5 miljarder dollar 2007. De tio länder som har den största gruvprospekteringsbudgeten är Kanada 19 %, Australien 12 %, USA 7 %, Ryssland 6 %, Mexiko 6 %, Peru 5 %, Chile 4 %, Sydafrika 4 %, Kina 3 % och Brasilien 3 %.

— bedöma hållbarhetsaspekterna för utvidgning av en befintlig anläggning för råvaruutvinning i jämförelse med att öppna en ny anläggning på en annan plats för att möta efterfrågan och uppfylla ekonomiska, sociala, och miljöskyddsmässiga mål,

— förenkla befintlig lagstiftning och eliminera onödiga administrativa bördor, t.ex. rapportering till flera instanser,

— säkra mineralfyndigheter genom att ge högre prioritet åt mineralresurser i EU-politiken (konkurrenskraft, utveckling, miljö, forskning, näringsliv, regional utveckling), så att kända resurser inte går förlorade genom icke-mineralrelaterad utveckling. Detta kan uppnås genom att

  — se till att varje EU-medlemsstat har en nationell försörjningspolitik som offentliggörs regelbundet i fullständigt skick på engelska,

  — identifiera EU:s nuvarande och kommande mineralpotential samt regelbundet uppdatera sådan information och se till att den finns lätt tillgänglig,

  — identifiera EU:s strategiska mineraler och samordna de olika medlemsstaternas politik vad avser försörjningen av sådana.

3.2.2 Stärka förenligheten mellan utvinning och miljöskydd genom följande åtgärder:

— utveckla ett GIS ([15])-baserat informationssystem för att kunna ange belägenhet, typ och storlek på resurser och reserver vad avser EU:s mineralresurser till lands och sjöss för att underlätta integreringen av mineralpotentialen i den fysiska planeringen, bland annat när det gäller urval och fastställande av skyddade områden,

— tillhandahålla fallstudier för goda metoder för genomförandet av artikel 6 i direktivet om Natura 2000,

— Förbättra effektiviteten i bedömningarna av de miljömässiga och sociala konsekvenserna genom att utveckla bättre och tydligare genomföranderiktlinjer för medlemsstaterna i syfte att

  — säkerställa ett enhetligt arbetssätt i hela EU,

  — förkorta den tid som krävs för att ta fram dessa bedömningar samt myndigheternas svarstid, vilket skulle leda till ökade rättslig stabilitet och förutsägbarhet för investerarna,

— främja användningen av bästa praxis för utvinning för att hejda en minskning av den biologiska mångfalden,

— förespråka närhetsprincipen när det gäller mineralförsörjningen inom EU där så är möjligt i syfte att minska transporter och relaterade utsläpp och buller,

— öka avlägsna områdens tillgänglighet genom att låta tillgången till mineralfyndigheter ingå i kommissionens och medlemsstaternas infrastrukturplanering, samtidigt som man där så är lämpligt tillhandahåller mer ekologiska transporter för skrymmande bulkmaterial, t.ex. järnväg, pråmar och sjötransporter,

— använda marina mineralaggregat,

— minska allmänhetens motstånd mot utvinning i närområdet genom ett forskningsprogram om hur man kan minska problemen och därmed öka acceptansen i lokalsamhällena.

3.2.3 Stärka kunskaperna i fråga om mineraler på EU-nivå genom följande åtgärder:

— ge de politiska beslutsfattarna tillgång till mer fullständiga uppgifter om resurser (produktion, anställda, de intäkter som skapas, markanvändning för mineralutvinning, mark som kan återanvändas för andra ändamål) så att beslut kan fattas på grundval av bästa tillgängliga uppgifter,

— ägna större uppmärksamhet både på europeisk och nationell nivå åt den ökade betydelse som europeiska metaller, industrimineraler och mineralaggregat har på politisk och lagstiftningsmässig nivå,

— se till att geologisk information beaktas i fysisk planering och gör det till en prioritering att tillhandahålla information om mineralfyndigheter i databaser om markanvändning. Överväg allvarligt att skapa geologisk kapacitet inom EU på grundval medlemsstaternas nationella och regionala geologiska undersökningar och deras kompetens. Ansvarsområdet skulle kunna omfatta följande:

  — identifiera strategiska resurser och rekommendationer till medlemsstaterna om hur de kan beaktas som centrala prioriteringar i den fysiska planeringen,

  — integrera EU-perspektivet i programmet för regional utvecklingsplanering i europeiskt perspektiv ([16]) (ESPD, ett politiskt ramprogram som inte har utnyttjats sedan 1999) när det gäller tillgången till mineralresurser, och knyta detta till medlemsstaternas mineralplaneringspolitik,

  — analysera konsekvenserna av klimatförändringpolitiken för mineralförsörjningen och självförsörjningen,

  — förbättra kunskaperna om mineralresursernas fördelning och kvalitet inom EU och om deras strategiska betydelse, och utvärdera deras potential inom ramen för programmet för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES),

([15]) GIS = geografiskt informationssystem.

([16]) Syftet med politiken för regional utvecklingsplanering så som det fastställdes vid det informella rådsmötet mellan ministrar ansvariga för regional utvecklingsplanering i Potsdam den 10–11 maj 1999 är att arbeta för en balanserad och hållbar utveckling av EU:s territorium i syfte att uppnå ekonomisk och social sammanhållning, bevarande och förvaltning av naturresurser och det kulturella arvet samt en mer balanserad konkurrenskraft för EU.

— utveckla en alleuropeisk geologisk databas som bygger på Inspire-principen ([17]) och på utvärdering av potentialen i dolda metalliska och mineraliska fyndigheter i malm- eller mineralrika områden,

— använda de uppgifter och tjänster som kan erhållas genom observation av jorden, t.ex. GMES, som är ett gemenskapsinitiativ som lanserades i Göteborg vid toppmötet 2001 tillsammans med den europeiska hållbarhetsstrategin. En av dessa GMES-tjänster är "*Land Monitoring Core Service* (LMCS)" för markövervakning. Från 2008 och framåt kommer denna funktion att tillhandahålla digitala, sömlösa vektorkartor över faktisk markanvändning/landtäcke för hela Europa (38 länder inklusive Turkiet) med successivt ökande noggrannhet (1 ha som minsta kartläggningsenhet – jfr med nuvarande *Corine land cover* med 25 ha noggrannhet). En annan del av LMCS bevakar städer och andra intressanta platser ("hot-spots") med ännu större noggrannhet (0,25 ha). Innehållet anpassas till förvaltningen av områden som kännetecknas av intensiv användning och förändring.

Vi vinner också ökade kunskaper om mineralpotentialen i djupare skikt av Europas viktigaste malmrika områden: Vi har gott om geologiska uppgifter och kunskaper om större delen av Europa när det gäller de översta hundra metrarna av jordytan, men kunskaper och uppgifter om de djupare skikten i dessa områden är fortfarande begränsade, trots att det troligtvis finns mineralfyndigheter som Europa kommer att behöva för att kunna tillgodose framtida behov. Exploatering av djupt liggande fyndigheter innebär ett antal fördelar: mycket liten påverkan på ytan, därför större social acceptans, och minskade miljökonsekvenser,

— en global komponent i syfte att stödja EU:s yttre politik är också under utveckling. Sådan information kommer att göra det möjligt att

— samla tillräckligt mycket geografiskt representativa och förutsägbara uppgifter avseende gruvdrift,

— identifiera och bedöma storleken på gruvdrift i dagbrott eller gruvdriftsinfrastrukturer,

— identifiera potentiella konfliktområden (t.ex. skyddade naturområden) kompensationsområden,

— övervaka konsekvenserna för dricksvattnet och effekterna av nedsmutsning,

— övervaka återställningen till det naturliga tillståndet när driften avslutats,

— vidta akuta åtgärder i samband med olyckor.

([17]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire).

4. **Internationella tillgångar**

4.1 Globaliseringens fulla konsekvenser för efterfrågan och tillgång på mineralresurser har inte utvärderats av EU eller medlemsstaterna ([18]). Europeiska ekonomiska och sociala kommittén konstaterar att det finns många skäl att importera råvaror från länder utanför EU. Emellertid innebär det faktum att de importerade produkterna eventuellt inte har framställts i enlighet med europeiska miljönormer och sociala standarder att EU förlorar i konkurrenskraft och att miljömässiga och sociala problem flyttas till andra delar av världen.

4.2 EESK uppmanar kommissionen att lägga fram följande rekommendationer i det kommande meddelandet:

— identifiera strategiska resurser och ge rekommendationer till medlemsstaterna om hur resurserna kan fungera som centrala prioriteringar i den fysiska planeringen,

— skapa villkor som stimulerar konkurrenskraften i den europeiska utvinningsindustrin genom att utnyttja resultaten från forskning och innovation samt främja investeringar,

— identifiera och dokumentera import- och exportflödena vad avser råvaror och bedöma den långsiktiga politiska och ekonomiska tillförlitligheten,

— inrätta nya program med EU-finansiering för förbättrad hållbarhet i fråga om utvinning, transport och användning av mineraler i regioner med god resurspotential,

— säkerställa (via kommissionen, OECD och FN:s miljöprograms forum för hållbara råvaror) att importerade material produceras på ett hållbart sätt,

— uppmuntra EU-investeringar i länder utanför EU, med särskild inriktning på Latinamerika, Afrika, Ryssland och länder i Centralasien ([19]),

— främja tillämpning av EU-normer i ursprungsländerna genom samarbetsprogram,

— se till att förbättrad tillgång och långsiktig stabilitet i försörjningsflödena finns på dagordningen när EU:s utrikespolitik formas, och att detta tas upp av EU-tjänstemän i bilaterala kontakter på hög nivå och vid toppmöten.

5. **Kapacitetsuppbyggnad**

5.1 Den europeiska icke energirelaterade utvinningsindustrin står inför en mängd utmaningar när det gäller kapacitetsuppbyggnad, som berör både utvecklingen av den befintliga kapaciteten och skapandet av ny kapacitet. En viktig beståndsdel i detta är en förbättring av sektorns image. Det är emellertid inte den enda åtgärd som måste vidtas för att sektorn ska kunna locka till sig ny arbetskraft och ungdomar, hålla kvar den befintliga arbetskraften i Europa och förbättra dess förmåga att klara moderniseringen i sektorn.

([18]) På global nivå har Förenta nationernas konferens för handel och utveckling (UNCTAD) gjort en bedömning i frågan i del två i sin *World Investment Report* 2007.

([19]) Enligt *Raw Materials Data*, Stockholm, januari 2008, uppgick de totala investeringarna i den globala gruvindustrin i slutet av 2007 till 308 miljarder dollar. Det är en uppgång på 50 % från 2006, som i sin tur innebar en uppgång på 20 % från 2005.

5.2 EESK uppmanar kommissionen att uppmuntra följande åtgärder i meddelandet:

— utveckla ett kompetensutvecklingsprogram med EU-stöd eller nationellt stöd för fortbildning av den befintliga utbildade arbetskraften, och en effektiv politik för livslångt lärande,

— inleda särskilda EU-program för att optimera utnyttjandet på EU-nivå av den befintliga kvalificerade arbetskraften i fråga om framtida erbjudanden om jobb och investeringar i potentiella globala utvinningsområden som en av huvudfaktorerna (teknik, praktiska kunskaper, kompetens på utvinningsområdet) när det gäller att få tillgång till de viktigaste mineralfyndigheterna i världen,

— investera i universitet och utbildningsprogram för att öka den totala kapaciteten på området genom att se över det nuvarande nationella stödet till gruvdrift och bearbetning av mineraler, samt i geologirelaterade institutioner för att locka fler studenter till området och öka forskningsverksamheten i dessa ämnen,

— beslutsfattarna bör uppmuntra utvecklingen av kluster och teknikparker inom utvinningsområden eftersom utvinningsindustrin samarbetar i stor utsträckning med övriga industrigrenar och tillhandahållare av tjänster och eftersom vi vet att varje jobb inom gruvindustrin skapar ytterligare fyra arbetstillfällen,

— medvetandehöjande satsningar bör göras med avseende på mineralernas roll och industrins hållbarhet genom kurser, seminarier, debatter och konferenser. Ett ämnesövergripande arbetssätt bör användas, till exempel genom att man i skolor och på universitetet för fram begrepp som ekologisk gruvdrift, ekonomisk geologi, ansvarsfull användning av mineralresurser osv.,

— främja och forska på området hälsa och säkerhet som en nödvändig förutsättning för hållbart utnyttjande av mineralresurser,

— särskilt stor vikt bör läggas vid att förebygga arbetsplatsolyckor och vid förebyggande vård.

6. **Effektiv resursanvändning**

6.1 Deltagande från de andra sektorer som är aktiva i mineralutvinningsprocessen är av central betydelse för den effektiva resursanvändningen. Man kan betona att en aktiv utvinningsindustri i Europa också utgör en motor för utvecklingen av europeisk teknik och tjänster i världsklass.

6.2 EESK uppmanar kommissionen att lägga fram följande rekommendationer i det kommande meddelandet:

— uppmuntra kommissionen att ge sitt fulla stöd till den europeiska teknikplattformen för hållbara mineralresurser ([20]) som nyss har erkänts officiellt,

— främja industrins deltagande i de av EU:s och medlemsstaternas FoU-program som drivs i samarbete med kommissionen för en alltmer hållbar utvinning och ett program för användning av råvaror genom tekniska förbättringar,

— engagera maskintillverkare i sådana program för att ytterligare minska

  — buller samtidigt som säkerheten ökas,

  — utsläpp av damm, i samarbete med filtertillverkare,

  — CO_2-nivåerna och energiförbrukningen, i samarbete med energiföretagen,

  — vibrationer på arbetsplatsen,

  — vattenförbrukningen i hela industrin,

— förbättra ansvarstagandet och acceptansen för driften genom följande åtgärder:

  — materialåtervinning,

  — effektivare bearbetning av mineraler (dvs. göra mer med mindre insatser),

  — använda mineraler för att spara dyrbara och sällsynta resurser,

  — använda alternativa råvaror, inbegripet sekundära råvaror och avfall där så är möjligt,

  — främja livscykelbegreppet inom industrin,

— främja miljömässiga samverkanseffekter, t.ex. att producera lokalt för att undvika transportproblem,

— genom kommissionens direktorat uppmuntra en bedömning av den nuvarande situationen i fråga om kostnadsstrukturerna för frakt (järnväg, pråmar och fartyg) och deras konkurrenskraft internationellt sett, på det sätt som sker inom energisektorn,

— uppmuntra studier om biologisk mångfald i miljön runt gruvor och stenbrott,

— främja användningen av sekundära råvaror i linje med strävan efter hållbar utveckling.

Bryssel den 9 juli 2008.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Dimitris DIMITRIADIS

([20]) ETP SMR, web: http://www.etpsmr.org/